

Ο Απόστολος Ανδρέας, η Κύπρος και το θαύμα στην Καρπασία

/ [Επικαιρότητα](#)

- Του Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Μόρφου κ. Νεόφυτου

Όπως αναφέρει μια Κυπριακή παράδοση, σε μια περιοδεία του, ο Απόστολος Ανδρέας πήγε και στην Κύπρο. Το καράβι, που τον μετέφερε στην Αντιόχεια από την Ιόπη, λίγο πριν προσπεράσουν το γνωστό ακρωτήριο του αποστόλου Ανδρέα και τα νησιά, που είναι γνωστά με το όνομα Κλείδες, αναγκάστηκε να σταματήσει εκεί σ' ένα μικρό λιμανάκι, γιατί κόπασε ο άνεμος. Τις μέρες αυτές της νηνεμίας τους έλειψε και το νερό.

Ένα πρωί, που ο πλοίαρχος βγήκε στο νησί κι έψαχνε να βρει νερό, πήρε μαζί του και τον απόστολο. Δυστυχώς πουθενά νερό. Κάποια στιγμή, που έφτασαν στη μέση των δύο εκκλησιών, που υπάρχουν σήμερα, της παλαιάς και της καινούργιας, που 'ναι κτισμένη λίγο ψηλότερα, ο άγιος γονάτισε μπροστά σ' ένα κατάξερο βράχο και προσευχήθηκε να στείλει ο Θεός νερό. **Ποθούσε το θαύμα, για να πιστέψουν όσοι ήταν εκεί στον Χριστό.** Ύστερα σηκώθηκε, σφράγισε με το σημείο του Σταυρού τον βράχο και το θαύμα έγινε. Από τη ρίζα του βράχου βγήκε αμέσως μπόλικο νερό, που τρέχει μέχρι σήμερα μέσα σ' ένα λάκκο της παλαιάς εκκλησίας κι απ' εκεί προχωρεί και βγαίνει από μια βρύση κοντά στη θάλασσα. Είναι το γνωστό αγίασμα. Το ευλογημένο νερό, που τόσους ξεδίψασε, μα και τόσους άλλους, μυριάδες ολόκληρες, που το πήραν με πίστη δρόσισε και παρηγόρησε. Και πρώτα-πρώτα το τυφλό παιδί του καπετάνιου.

Ήταν κι αυτό ένα από τα πρόσωπα του карабиού που μετέφερε ο πατέρας. Γεννήθηκε τυφλό και μεγάλωσε μέσα σε ένα συνεχές σκοτάδι. Ποτέ του δεν είδε το φως. Δένδρα, φυτά, ζώα αγωνιζόταν να τα γνωρίσει με το ψαχούλεμα. Εκείνη την ημέρα, όταν οι ναύτες γύρισαν με τα ασκιά γεμάτα νερό κι εξήγησαν τον τρόπο που το βρήκαν στο νησί, ένα φως γλυκιάς ελπίδας άναψε στην καρδιά του δύστυχου παιδιού. Μήπως το νερό αυτό, σκέφτηκε, που βγήκε από τον ξηρό βράχο ύστερα απ' την προσευχή του παράξενου εκείνου συνεπιβάτη τους, θα μπορούσε να χαρίσει και σ' αυτόν το φως του που ποθούσε; Αφού με θαυμαστό τρόπο βγήκε, θαύματα θα μπορούσε και να προσφέρει. Με τούτη την πίστη και τη βαθιά ελπίδα

ζήτησε και το παιδί λίγο νερό. Διψούσε. Καιγόταν απ' τη δίψα. Ο απόστολος, που ήταν εκεί, έσπευσε κι έδωσε στο παιδί ένα δοχείο γεμάτο από το δροσερό νερό. Όμως το παιδί προτίμησε, αντί να δροσίσει με το νερό τα χείλη του, να πλύνει πρώτα το πρόσωπο του. Και ω του θαύματος! Μόλις το δροσερό νερό άγγιξε τους βολβούς των ματιών του παιδιού, το παιδί άρχισε να βλέπει!

Κι ο απόστολος, που τον κοίταζαν όλοι με θαυμασμό, άρχισε να τους μιλά και να τους διδάσκει τη νέα θρησκεία. Το τέλος της ομιλίας πολύ καρποφόρο. Όσοι τον άκουσαν πίστεψαν και βαπτίστηκαν. Την αρχή έκανε ο καπετάνιος με το παιδί του, που πήρε και το όνομα Ανδρέας. Κι ύστερα όλοι οι άλλοι επιβάτες και μερικοί ψαράδες που ήσαν εκεί. Πίστεψαν όλοι στον Χριστό που τους κήρυξε ο απόστολος μας και βαπτίστηκαν. Φυσικά το θαύμα της θεραπείας του τυφλού παιδιού, ακολούθησαν κι άλλα, κι άλλα. Στο μεταξύ ο άνεμος άρχισε να φυσά και το καράβι ετοιμάστηκε για να συνεχίσει το ταξίδι του. Ο απόστολος, αφού κάλεσε κοντά του όλους εκείνους που πίστεψαν στον Χριστό και βαπτίστηκαν, τους έδωσε τις τελευταίες συμβουλές του και τους αποχαιρέτησε.

Αργότερα, μετά από χρόνια, κτίστηκε στον τόπο αυτόν που περπάτησε και άγιασε με την προσευχή, τα θαύματα και τον ιδρώτα του ο Πρωτόκλητος μαθητής, το μεγάλο μοναστήρι του Αποστόλου Ανδρέα, που με τον καιρό είχε γίνει παγκύπριο προσκύνημα. Κάθε χρόνο χιλιάδες προσκυνητές απ' όλα τα μέρη της Κύπρου, ορθόδοξοι και ετερόδοξοι κι αλλόθρησκοι ακόμη, συνέρρεαν στο μοναστήρι, για να προσκυνήσουν τη θαυματουργό εικόνα του αποστόλου, να βαπτίσουν εκεί τα νεογέννητα παιδιά τους και να προσφέρουν τα δώρα τους, για να εκφράσουν τα ευχαριστώ και την ευγνωμοσύνη τους στον θείο απόστολο. Κολυμβήθρα Σιλωάμ ήταν η εκκλησία του για τους πονεμένους. Πλείστα όσα θαύματα γινόντουσαν εκεί σε όσους μετέβαιναν με πίστη αληθινή και συντριβή ψυχής.